

Deu paràmetres per mesurar la interculturalitat

Un compromís amb la diversitat

Una ciutat que reconeix el valor de totes les aportacions expressa un compromís polític implícit

RICARD
Zapata-
Barrero

La diversitat provoca un canvi qualitatiu en les relacions entre persones, entre persones i institucions, i és en l'origen d'un procés de canvi complex d'acomodació, on totes les dimensions de l'estructura bàsica de la societat es veuen afectades. Una ciutat que reconeix les seves dinàmiques de diversitat (les tradicionals com el gènere, l'orientació sexual, l'edat, la minusvaldesa, però sobretot les noves, relacionades amb les pràctiques culturals, la religió, la llengua, la nacionalitat) expressa, implícitament, un compromís polític.

El pas següent és definir una estratègia de gestió i, en aquest punt, la basada en el foment de la interacció està sent una de les més reconegudes per les nostres institucions internacionals. La Comissió va proclamar ja l'any 2008 com l'Any Europeu del Diàleg Intercultural, la Unesco acaba de publicar un excel·lent informe titulat *Invertir en la diversitat cultural i el diàleg intercultural*, i el Consell d'Europa ja està treballant en aquesta mateixa direcció, després d'haver portat a terme una trobada preparatòria amb l'Ajuntament de Barcelona (16-17 d'octubre) titulada *La interacció entre els migrants i les seves societats d'acollida: Aprenent de la política i la pràctica*.

EN AQUEST marc, la noció d'interculturalitat comença a ser vista com una categoria que defineix un enfocament global d'acomodació de la diversitat, útil especialment per a la gestió municipal. Però aquesta categoria té un alt potencial semàntic que, si no s'acota, pot arribar a resultar inútil. En aquest marc, voldria proposar un

sistema d'acreditació que ens ajudaria a saber si una ciutat compleix uns mínims per poder qualificar-la de ciutat compromesa amb la interculturalitat. Es tracta d'identificar pràctiques i accions, i no discursos i declaracions. Si valorem cada dimensió amb un punt, podem tenir una escala de l'1 al 10. Es pot posar un 0,5 per a cadascuna de les dues preguntes d'una dimensió, quan és el cas. Si una ciutat no obté, almenys, un 5 sobre 10, no podem afirmar que sigui una ciutat intercultural.

1) Dimensió política: ¿s'ha aprovat per consens polític que la ciutat reconeix que és diversa i que es compromet amb la interculturalitat?

2) Dimensió planificació: ¿existeix l'adopció d'un programa explícit d'accions estratègiques interculturals? ¿Existeix, dins del programa, un pressupost anual, amb partides relacionades amb accions definides?

3) Dimensió interdepartamental: ¿existeix una estratègia intercultural per a la majoria dels departaments i organismes de l'ajuntament? ¿Es fa menció explícita de seguir una estratègia intercultural en tots els programes de principis dels seus departaments?

4) Dimensió de lideratge: ¿existeix una xarxa institucional intersectorial per tractar temes relacionats amb la diversitat? ¿Existeix una figura coordinadora de la interculturalitat dependent de l'alcaldia?

5) Dimensió de drets humans: ¿existeix una oficina o algun equipament que tracti denúncies per motius de discriminació? ¿Existeixen mecanismes explícits d'aplicació de la directiva europea contra la discriminació?

6) Dimensió social: ¿existeix una declaració pública de principis per la interculturalitat entre l'àmbit polític i social que reconegui ser una ciutat diversa i el seu compromís amb la interculturalitat?

7) Dimensió informació, forma-

ció i transferència de coneixement: ¿existeix una estructura per observar la interculturalitat, identificar bones pràctiques, recollir informació i promoure la recerca, entre altres accions?

8) Dimensió ètica: ¿existeix un codi intern de conducta a tots els departaments de l'ajuntament que incorpori la interculturalitat com a principi d'acció? ¿Existeix un sistema de formació en la interculturalitat per a tots els tècnics de l'ajuntament?

9) Dimensió de participació: ¿existeix un canal de consulta o un consell de participació intercultural que permeti discutir temes bàsics de l'agenda municipal i ajudar a efectuar l'orientació estratègica política?

10) Dimensió d'acollida: ¿existeix una xarxa d'acollida lingüística i de coneixement de l'entorn (cultural, serveis de l'ajuntament, història de la ciutat, etcètera)?

AQUESTA acreditació no estableix prioritats ni un rànquing, sinó que pretén ser una eina que ens ajudi a identificar ciutats interculturals i també a descartar aquelles que, malgrat que promouen un discurs de la interculturalitat, es comprova que és més una qüestió retòrica, ja que no hi ha accions ni pràctiques explícites que l'acompanyin. Segurament, amb aquest sistema, anirem avançant seguint la filosofia pràctica que caracteritza la governabilitat de la diversitat a Espanya.

Sobre aquest tema, com s'ha vist amb l'interès del Consell d'Europa per l'Ajuntament de Barcelona, potser podrem fer que les nostres pràctiques municipals puguin contribuir a aquest debat incipient europeu i donar a aquest assumpte tan teòric la dosi de pragmatisme que requereix si realment ens volem prendre seriosament la gestió de la diversitat. ≡

Professor titular de Ciència Política (UPF).

ARNAL BALLESTER

Hi ha municipis on el respecte per les diferències només és un discurs retòric

En seu vacant

Sis homes i un temps advers

JOSEP MARIA
Fonalleras

a catèdrica de teoria literària **Dolors Oller** va dir, del llibre *Seductors, il·lustrats i visionaris*, que **Josep Maria Castellet** proposava un camí de felicitat; que, de la seva lectura, es deduïa una voluntat de transmetre aquesta sensació. Malgrat els difícils moments personals i la foscor general col·lectiva («temps adversos», diu), l'evocació que **Castellet** fa dels seus col·legues deixa que escoltem, amb la seva

prosa, la remor de qui ha viscut instants on es percep una idea de plenitud, irreplicable. No sé si el crític i editor pretenia aconseguir aquesta atmosfera, tot recreant els dies que va conèixer **Sacristán, Barral, Ferrater, Fuster, Comín i Terenci**, els sis amics que es van acabar imposant, com a necessaris, com a imprescindibles, en la seva nova entrega sobre la memòria, després del dietari del 1973 i dels escenaris que va descriure fa vint anys. El que sé, segur, és que els retrats no solament ens ajuden a inventariar uns dies de dubtes i aventures, d'acció i reflexió, sinó que, a través dels rostres que s'hi dibuixen, assistim a una cerimònia similar a la que va construir **Dante** a la *Commedia*. Un personatge ens fa

de guia a través de les virtuts i de les misèries del món, ens acompanya en una travessia en la qual esdevenim més savis, mentre ell, com en les novel·les contemporànies d'iniciació, acaba configurant la seva personalitat a partir de les confrontacions, de les dissensions i els encontres amb els altres.

La gran virtut del llibre de **Castellet** és l'elevació de la veu del narrador, no gens impostada sinó pulcra. No solament aconsegueix convertir el record íntim en una lectura apassionant (gràcies a la seva elegant sintaxi, al seu registre distanciat), sinó que proporciona paràmetres exquisits de desenvolupament moral. La felicitat que deia **Oller**. ≡

Set x set

PAU
Arenós

Zapatero no inverteix en l'escudella

Després d'una setmana gastronòmica taquicàrdica i més espessa que una sessió del Tribunal Constitucional, uns dies d'ebullició lenta. Els **Roca** guarden l'estrella que els faltava en una caixa envellutada i antiga, de caoba, així que els ploramiques es poden ficar a la butxaca els mocadors arrugats. Abandonat el ploriqueig, iniciem un altre duel: ¿per què l'Administració regateja els diners per portar la cuina catalana a la universitat?

Ho preguntaré de forma directa i sulfurosa: ¿com és que el Govern central, el basc, la Diputació guipuscoana i l'Ajuntament de Donostia inverteixen 17,1 milions d'euros per a la construcció del Basque Culinary Center, que comença al desembre, i **Zapatero** mai ha deixat anar ni un euro per a l'escudella? Aquí estem acostumats al galet, a la bufetada. I a una certa apatia. És possible que ningú li hagi anat a demanar la pasta o que estiguem esperant la despenalització de l'Estatut. Fa una dècada,

Les administracions inverteixen 17,1 milions d'euros a aixecar el Basque Culinary Center

Catalunya es va avançar amb la Càtedra Sent Sovi, benintencionada i insuficient, destronada per aquesta futura facultat de ciències gastronòmiques al parc de Miramón.

Res a retreure als amics bascos, que saben fer caixa, a diferència dels pobrets catalans, que recullen menys monedes que un pallaso de semàfor, si bé són insultats des dels automòbils per avars i insolidaris. Enveja de la societat del nord.

Per fortuna, hi ha la Fundació Alícia i el seu impagable treball social, encara que el Basque Culinary Center (BCC) anirà més enllà, farà alta formació prenent com a model la tasca que **Toni Massanés** i el seu equip fan a Sant Benet. Alícia i el BCC comparteixen **Ferran Adrià**, president dels dos consells assessors, encara que no el pressupost multimilionari.

Enveja de la societat del nord. Tant de bo que el Govern central, la Generalitat de Catalunya, la Diputació i l'Ajuntament de Barcelona amunteguessin 17,1 milions. Ens conformem amb 16, fins i tot amb 15, per aixecar el Centre Culinari Català o el Catalan Culinary Center. **Adrià** està disposat a començar a treballar: cala Montjoi és més a prop de Barcelona que de Sant Sebastià. ≡

Fundador: ANTONIO ASENSIO PIZARRO.
President: Antonio Asensio Mosbah.
President de la Comissió Executiva: Juan Llopart Pérez.
Director General: Conrado Carnal.
Director Editorial i de Comunicació: Miguel Àngel Liso.
Directors d'Àrea:
Prensa: Enrique Simarro.
Comercial i Publicitat: Pablo San José.
Llibres i Plantes d'impressió: Román de Vicente.
Revistes: Marta Ariño.
Recursos: David Casanovas.

EDICIONES PRIMERA PLANA:
Director General: Enrique Simarro.
Directors: J. Garçon (comercial), D. Segura (màrqueting), M. Fañanás (r. externes), J. L. Busquets (tresoreria), J. Sicart (administració), L. M. Blasco (sistemes d'edició), K. Olivier (tecnologies), M. Moya (producció).
Impressió: Gráficas de Prensa Diaria.
Director: L. Miranda. **Distribució:** Logística de Medios Catalunya S.L. Consell de Cent, 425-427, 3ª planta. 08009, Barcelona. T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. **Dir. general:** P. San José. **Director comercial:** S. Germán. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T: 93 265 53 53. O'Donnell, 12. 28009 Madrid. T: 91 586 97 00.